

lidelige Oplysninger om Moderdyrenes Mælkeydelse saavel i Henseende til Mængde som til Fedtindhold". Og efter 5 Aar kunne Køer kun præmieres, medmindre de ogsaa møde med Kontrolregnskabet. Der- som Statstilskuddet her var det afgørende, vilde Dyrskuerne mange Steder, praktisk talt, blive Hesteskuer, ja, Faar, Svin, Geder og Høns komme jo ikke under Kontrol, saa de kunne ogsaa møde frem, men Kvæg vilde være lukket ude. Her mener jeg er stillet for strenge Fordringer.

Jeg vil saa spørge om, hvad er Malke- race? Er det jydsk Kvæg en Malke- race? Derpaa kan man svare baade Ja og Nej. Det jydsk Kvæg er i Virkeligheden en Mellemform, der har Betingelsen for at blive baade det ene og det andet. Det er rigtigt nok, at med de daarlige Kød- priser, vi have haft i en Aarrække, har det udviklet sig mere og mere til at blive Malkek- væg. Men der er ingen Tvivl om, at med de nuværende Kødpriser ville Be- stræbelserne mange Steder gaa i Retning af at holde paa den anden Type inden- for Kvæget, man vil kræve mere af Dybde og Bredde, mere af Trivelighedspræget, mere af de Køer, hvis Afkom bliver en god Salgsvarer i 2—3 Aars Alderen. Det er naturligvis rigtigt, at vi have vore Hus- dyr, vort Kvæg for at faa den størst mulige Fordel deraf, og at hvis Konjunkturerne svinge saaledes, at vi have mere Fordel af at udvikle det jydsk Kvæg mere i Ret- ning af Kødkvæg, gaa vi den Vej, det er der ingen Magt, der kan forhindre os fra, og saa gøre vi ret i at gaa den Vej. Hvis Konjunkturerne ere saadanne, at Kød- priserne vedblive at være store, og vore Udførselsvanskeligheder til Tyskland ikke blive overvældende, mener jeg, det er meget bedre for mange Egne af Jylland at tage Sigte derpaa med Hensyn til Avlen af det jydsk Kvæg. Bedre end at faa det jydsk Kvæg fuldstændig gennemkrydset med Korthorn, saa at vi staa med blandet Kvæg over det hele, var det for os at udvikle de Anlæg, som ere i det jydsk Kvæg, noget i Retning af Kødproduktion, ellers skulle vi ind paa en gennemført Krydsning med Korthorn, og det er tvivl- sømt, om det i alle Egne af Jylland vil være heldigt. Man skal være varsom med Hensyn til Lovgivning paa dette Omraade og ikke for meget ville være Formynder for Landmændene, men vise Respekt for deres sunde økonomiske Sans. Som jeg sagde før, have vi ikke Husdyrbrug for at følge en eller anden Teori, der nu engang er antagen paa Bjerget, men for at ud-

nytte det paa den for Tiden fordelagtigste Maade, dog vel at mærke uden derved at gøre noget, der vilde hævne sig i Frem- tiden. Derfor vilde jeg foretrække, at der ikke stod noget i Loven i den omtalte Hen- seende, eller ogsaa maa det jydsk Kvæg have en Særstilling, saa at Landbofor- eningerne og Landmændene der kunne gøre, hvad de ville, uden derfor at miste enhver Støtte til Avlen.

Bestemmelsen om, at den mindste Præmie skal være paa 10 Kr., finder jeg ogsaa meget uheldig. Landboforeningernes Midler ere, som nævnt, meget begrænsede, og Præmierne ere ikke blot Penge, men ogsaa Anerkendelse. Fra et højt avls- teoretisk Stade kan man nok sige, at det er forkert at drysse Smaapenge ud til saa mange, men man maa ikke overse, at netop disse Smaapremier ere en Opmun- tring til dem, der møde frem med det ikke helt gode, men alligevel have Villie til at vinde frem paa Avlens Omraade. Det har det store Tal, som jeg nævnede før, og det er, som sagt, Fremgangen hos det store Tal af Landmænd, der betyder noget.

I § 7 omtales Statsskuerne. Jeg har nævnt mit principielle Standpunkt her, og det er, at disse Statsskuer kunde op- hæves og de ældre Dyrs Bedømmelse og Præmiering ligesom de unge Dyrs under- lægges Landboforeningerne. Jeg tror, disse kunne magte det, og jeg tror, de kunne gøre det billigere. Men denne Tanke vil selv- følgelig møde betydelig Modstand, og maaske Tiden ikke er inde endnu til at gennemføre den. Ved Lovforslaget afskaffes de hidtidige Statshingsteskuer om Sommeren, og i Stedet for faa vi Kaaringsskuer, der skulle holdes i Februar-Marts Maaned og omfatte de 3—5-aarige Hingste. Det er i og for sig ikke noget nyt. Kaaringsskuer have vi haft i mange Aar, og vi have dem endnu. Men der bliver den Forskel, at medens man tidligere har kunnet faa Hingstene til Kaaringsskuer, uden at de fik noget for det, ja, de betalte endog for det Skilt, de fik, ville de i Fremtiden kunne faa en Præmie. Der er dog den Skavank derved, at det er en uheldig Aarstid for Skuer. Den kan være heldig, fordi den falder lige foran Bedækningstiden, men det er kun faa, der faa Hingstene at se. Og Landbo- foreningernes Skuer miste de 3-aarige Hingste, idet de gaa over til Statsskuerne. Det er et Tab for Landboforeningernes Skuer. Kraftprøven, som Hingstene pleje at aflægge, falder ogsaa bort, og det er, som sagt, noget, der interesserer Folk paa vore Skuer at have Hingstene med til. Er der derfor ad-